

*Dzięk*

10 stron  
Rok VII

# Bydgoski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORSKI - GAZETA MORSKA - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA**  
**DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA** : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefoni 22-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

## Imponujący zjazd Stow. Elektryków Polskich w Bydgoszczy

manifestacją polskiej nauki i przemysłu elektrycznego

Wczoraj odbyło się w auli Gimnazjum Kopernika w Bydgoszczy uroczyste otwarcie VII walnego zgromadzenia członków Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Otwarcie zjazdu zaszczylił swoją obecnością p. wiceminister przemysłu i handlu Doleżał, przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji, dyrektorowie departamentów poszczególnych ministerstw, jak p. dyr. Kandel z Min. P. i H. i dyr. Śliwicki, starosta bydgoski Stefanicki, przedstawiciele wojska z płk. Chmurowiczem, płk. Korzkowiczem, mjr. Meyerem, prezydent Barciszewski, przedstawiciele duchowieństwa z ks.

kan. Schulzem, urzędów i samorządu, przedstawiciel Elektrotechnicznego Związku Czechosłowackiego p. Janu, przedstawiciel Zrzeszenia Gazowników i Wodociągów Polskich i Związku Gospodarczego Gazowni i Wodociągów w Państwie Polskiem, przedstawiciele organizacji społecznych i gospodarczych, przedstawiciele wszystkich odłamów prasy i agencji prasowych i liczni członkowie S. E. P'u, a więc przedstawiciele nauki, profesorowie politechnik, dyrektorowie elektrowni, dyrektorowie fabryk elektrotechnicznych i inżynierowie elektrycy z całej Polski.

odgrywa taką rolę. Z tego punktu widzenia Ministerstwo Przemysłu i Handlu inicjatywę S. E. P'u w pełni uznaje.

Drugi powód jest bardziej natury ogólnej. W miarę trwania kryzysu utrwała się coraz bardziej ta prawda, że nie drogą międzynarodowych konferencji, ale przede wszystkim drogą upłynienia do maksimum wszystkich zasobów i w całej pełni rynków poszczególnych państw, możemy dojść do rekonstrukcji tego, co nazywamy gospodarką narodową. Jeżeli chodzi o Polskę, to wogóle z punktu widzenia przemysłu, przemysł elektryczny posiada pierwszorzędne znaczenie. Przemysł elektryczny jest synonimem postępu i kultury nie tylko dlatego, że jest katalizatorem dalszych możliwości gospodarczych, ale i dlatego, że jest tym środkiem, który doskonale całej naszej strukturze odpowiada.

Jest jeszcze w Polsce jedno zjawisko, dla którego ten przemysł jest ważny. Jeżeli obserwujemy przebieg zjawisk przemysłowych, to możemy powiedzieć, że potrzeba elektryfikacji u nas jest mocniejsza, niż kryzys. I to niewątpliwie uzewnętrznia się w rozwoju wielu przedsiębiorstw, jak również w rozwoju przemysłu elektrycznego. Mam nadzieję, że to dzisiejsze nasze zebranie przyczyni się w dalszym ciągu do rozwoju elektryfikacji i spotęgowania naszego przemysłu elektrycznego. W tej nadziei w imieniu Min. Przemysłu i Handlu, który jest najtroskliwszym opiekunem elektryfikacji i przemysłu elektrycznego u nas, życzę Panom najowocniejszych obrad

dla dobrobytu wszystkich obywateli i dla potęgi naszej Ojczyzny".

### Obrady przedpołudniowe

W imieniu Elektrotechnicznego Związku Czechosłowackiego złożył życzenia jaknajlepszych obrad zjazdowi, prof. Janu z Pragi czeskiej, w imieniu zaś miasta Bydgoszczy prezydent Barciszewski.

Następnie p. prof. Obrepalski wygłosił prezydjalny odczyt o programie realizacji elektryfikacji Polski. Referaty wygłosili również dyr. Januszewski o samowystarczalności Polski w dziedzinie przemysłu elektrotechnicznego i przez Dobrzycki o jedenastu latach rozwoju portów polskich Gdyni i Gdańska, redaktor Fiedler referat o roli Bydgoszczy w dziejach Polski.

Po odczytaniu listy nadesłanych dla zjazdu życzeń od Związku Elektrotechnicznego Przedsiębiorstw królestwa Jugosławii z Belgradu, Jugosłowiańskiego Komitetu Energetycznego, Związku Jugosłowiańskich Elektrowni, od Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi i prof. Staniewicza, uczestnicy zjazdu przyjechali do Strzelnicy, gdzie p. minister Doleżał otworzył Wystawę Elektrotechniczną, która będzie otwarta do dnia 10 czerwca br. dla szerszych warstw społeczeństwa.

### Elektrycy w hołdzie Marszałkowi

Przed rozpoczęciem obrad zabrał głos przewodniczący, przemawiając w następujących słowach:

„Musimy spełnić nad wyraz smutny obowiązek uczczenia śp. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Panu Marszałkowi składają elektrycy polscy hołd za ten jego płomienny patriotyzm, za ten hart ducha i żelazną wolę, za tę niewzruszoną wiarę od lat dziecięcych w zmartwychwstanie Polski, za tę konsekwentną, upartą, pełną poświęceń walkę o jej wskrzeszenie, za tę niezłomną pracę bez wytchnienia nad budową i umocnieniem mocarstwa.

Jego potężnej postaci i rezultatów pracy zazdroścą nam inne narody.

Lecz sam hołd byłby martwy bez uczynków. Prawdziwy hołd musi mieć w sobie odblask postaci i czynów, którym jest poświęcony, musi nas pchać do wzmocnienia pracy i wysiłków na naszym odcinku w służbie ojczyzny, który on nam zostawił.

Wniosek formalny w sprawie uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich zgłosi zarząd na posiedzeniu popołudniowym, obecnie zaś niechaj każdy z obecnych w skupieniu zjedzie w głąb swej duszy i uczyni tam votum osobiste wzmocnienia pracy ku chwale Najjaśniejszej Rzeczypospolitej“.

Przewodniczący powołał prezydium w składzie: b. min. Kühna, prof. Czaplckiego, dyr. Karśnickiego, dyr. Jackowskiego z Warszawy, dyr. Raua z Łodzi, dyr. Wekerta z Poznania, dyr. Glatmana z Wilna, dyr. Knausa ze Lwowa, dyr. Bielińskiego z Gdyni, dyr. Tymowskiego z Bydgoszczy, prof. Romana Podolskiego z Katowic i sekretarz generalnego Józefa Podolskiego.

Zebrani uchwalili następnie wysłanie telegramu do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, członka honorowego Stowarzyszenia, który z powodu żałoby narodowej nie mógł przybyć na walne zgromadzenie, o następującym brzmieniu:

„VII walne zgromadzenie Stowarzyszenia Elektryków Polskich, oddawszy hołd pamięci Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego, Pierwszego Marszałka Polski, zwraca się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Swego Najdostojniejszego członka honorowego z prośbą o łaskawe przyjęcie wyrazów najgłębszej czci i zapewnienia wytrwałej pracy dla dobra Państwa w myśl orędzia Pana Prezydenta“.

Następnie wysłano telegramy do p. premiera, panów ministrów spraw wojskowych, komunikacji, przemysłu i handlu i do ministra poczt i telegrafów.

Przewodniczący zebrania po przywitaniu p. wiceministra Doleżała, przedstawiciela ministra komunikacji, przedstawicieli władz i zebranych licznie elektryków, udzielił głosu p. ministrowi Przemysłu i Handlu Doleżałowi, który powitał zjazd elektryków w imieniu pana ministra Przemysłu i Handlu.

### Przemówienie P. Wiceministra Doleżała

„Minister Przemysłu i Handlu niemal w ostatniej chwili ku żalowi swemu zmuszony był zaniechać zamiaru przybycia na zjazd dzisiejszy i polecił mi zastąpić go na dzisiejszym święcie nauki elektryfikacyjnej i polskiego przemysłu elektrycznego. Spełniając ten zaszczytny mandat, miło mi jest oświadczyć, że Ministerstwo nasze docenia w całej pełni wytrwałą inicjatywę Stow. Elektryków Polskich, zwołującego doroczne walne zgromadzenia, a raczej zjazdy, tem donioślejsze, że połączone równocześnie z pokazem tego co kraj nasz w dziedzinie wytwórczości elektrycznej w danej chwili daje. Doceniamy to dla wielu powodów, z których dwa są najważniejsze. Pierwszy powód jest ten, że jeżeli Polska przy stosunkowo szczuplejszych zasobach niżeli inne państwa, kroczy jednak na czele tych państw, które wykazują najdrowsze znamiona zwalczania niemocy gospodarczej, jaka trapi cały świat to dzieje się to dlatego, że w Polsce pod rządami Marszałka Piłsudskiego uznawaliśmy zasadę, iż nikt nam nie dopomóż jeżeli sami sobie nie dopomożemy.

Prawda ta ustaliła się w systematycznej pracy, w postawieniu zasady organizacyjnej. W tej pracy organizacyjnej niewątpliwie odpowiednio przygotowany zjazd, jak ten, na którym mamy zaszczyt być obecni

### Otwarcie Wystawy Elektrycznej

Wystawa ta przedstawia cały dorobek krajowego przemysłu elektrotechnicznego, najnowsze urządzenia i wyroby z działu maszyn elektrycznych, grzejnictwa, urządzeń rozdzielczych niskiego i wysokiego napięcia, oświetlenia materiałów izolacyjnych, akumulatorów, kabli i przewodów, materiału instalacyjnego, radjotechniki itp.

Wystawa obok poważnego znaczenia gospodarczego posiada dużą wartość naukowo-techniczną i dydaktyczną dzięki licznym odczytom i pokazom, szematom, fotografom i opisom, które uzupełniają wystawione w stoiskach ekspozyty. Obok wystawców przemysłowych bierze udział szereg instytucji naukowych i społecznych, jak Instytut Spraw Społecznych. Wystawa wzbudza przekonanie, że młody polski przemysł elektrotechniczny i zdobycze naukowe na tem polu są dowodem wielkiem zyc

wotności w dobie ogólnej depresji gospodarczej.

### Nowe władze S. E. P'u

W godzinach popołudniowych odbyło się posiedzenie dla spraw formalnych, na którym zatwierdzono szereg przepisów i norm elektrotechnicznych i dokonano wyboru władz Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Na prezesa wybrano p. min. Kühna, na wiceprezesa powołano prof. Obrepalskiego, oraz dyr. Raua i dyr. Tymowskiego.

### Utworzenie funduszu im. Marsz. Piłsudskiego

Na posiedzeniu uchwalono pozatem przekazać 1.500 złotych na budowę kopca imienia Marszałka Piłsudskiego na Sowińcu pod Krakowem oraz ustalono utworzyć stały Fundusz Stypendjalny imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego dla studentów elektryków obu politechnik (warszawskiej i lwowskiej) w Polsce. W tym celu powołany został Komitet w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, do którego zaproszone będą wszystkie organizacje elektrotechniczne w kraju.

Zjazd Elektryków Polskich jest wzorowo zorganizowany i może być przykładem dla wielu naszych zjazdów. Piękne miasto Bydgoszcz przybrało z okazji zjazdu Elektryków Polskich odświętną szatę. Liczne gmachy oświetlono wieczorem reflektorami. Na uwagę zasługują szczególnie wspaniałe i pomysłowo urządzone oświetlenie różnokolorowe wodospadów przy mlynie na Brdzie.

W dniu 31 maja prowadzone będą obrady w sekcjach elektryfikacyjnej, przemysłowej, trakcyjnej i telekomunikacyjnej i wycieczki do zwiedzenia fabryki Kabel Polski i portu w Brdziejściu do Wisły.

### Mrozący krew w żyłach wypadek tramwajowy w Warszawie

Wóz z uszkodzonymi hamulcami w całym pędzie wpadł na inny tramwaj - Szereg osób odniosło rany

(o) Warszawa, 30. 5. (Tel. wł.) Dziś około godz. 1-ej w południe u zbiegu ulic Marszałkowskiej i Królewskiej w Warszawie motorniczy, prowadzący wóz linii nr. 17, wskutek zapalenia się kabla i uszkodzenia hamulców, stracił panowanie nad tramwajem. Wóz wraz z przyczepką w pełnym pędzie mijął przystanki, siejąc popłoch wśród przechodniów. Wreszcie z całą szybkością wpadł na zwrotnicę, na której jechał tramwaj linii „M“. Nastąpiło gwałtowne starcie, oba wozy wyskoczyły z szyn, posypały się odłamki szkła z rozbitych szyb okiennych.

Wśród pasażerów wybuchła panika, zaczęli oni wyskakiwać przez okna, kalecząc się o odłamki rozbitych szyb. Na miejsce wypadku przybyło pogotowie ratunkowe; ogółem 11 osób odniosło rany, przyczem jedna z nich - poważnie. Ruch tramwajowy na tej linii doznał skutku katastrofy 1-godzinnej przerwy.

# Serce Marszałka w drodze z Warszawy do Wilna

## Uroczysty akt złożenia serca do srebrnej urny

Warszawa, 30. 5. (PAT.) W czwartek, dn. 30 maja o godz. 18 w pałacu Belwederskim w Warszawie komisja, składająca się z lekarzy i prawników dokonała złożenia serca Marszałka Józefa Piłsudskiego w srebrnej urnie. Obrzęd ten odbył się w obecności żony Marszałka Piłsudskiego, Aleksandry Piłsudskiej, córki Wandy i Jadwigi i brata Kazimierza. W akcie złożenia serca uczestniczył p. Prezydent Rzplitej w towarzystwie prezesa Rady Ministrów Walerego Ślaska oraz generalnego inspektora sił zbrojnych generała Rydza-Śmigłego.

Akt złożenia serca został podpisany przez p. Prezydenta Rzplitej. Serce Marszałka wraz z tym aktem złożono w wewnętrznej urnie szklanej, pokrywą tej urny zalano woskiem i wyciśnięto pieczęć p. Prezydenta Rzplitej, poczem wewnątrz szklaną urnę umieszczono w urnie srebrnej i zalutowano.

Warszawa, 31. 5. (PAT.) Wczoraj o godz. 23.15 na dworzec Wschodni przybyli członkowie Rządu z premierem Ślaskiem, marszałkowie Sejmu i Senatu, generalicja z gen. insp. sił zbrojnych Rydza-Śmigłym i korpus oficerski. W chwilę później nadjechał samochód, wiozący p. Marszałkówną z córkami.

P. Marszałkówna przywiozła urnę z sercem Marszałka, którą następnie przeniosła do oczekującego na dworcu specjalnego wagonu i ustawiła wśród kwiecica. W wagonie wiozącym urnę, zajęli miejsca p. Marszałkówna z córkami oraz brat Marszałka Kazimierz.

Wśród powagi i ciszy wagon został przesunięty i przyczepiony do pociągu, odchodzącego do Wilna.

O godz. 24 pociąg wyruszył do Wilna.

### Ekshumacja zwłok Matki Marszałka

Ryga, 30. 5. (PAT.). Z Kowna donoszą:

## Program uroczystości wileńskich

Wilno, 30. 5. (Pat.) W czwartek przybył do Wilna p. minister spraw wewn. Kościakowski. W ciągu rana poza rodziną Marszałka Piłsudskiego przewiduje się przyjazd byłego premiera Prystora, generała Wieniawy-Długoszewskiego i gen. Rupperta. Program piątkowych uroczystości składać się będzie z trzech części:

wyniesienia serca p. Marszałka z pociągu warszawskiego, przeniesienia go z dworca do Ostrej Bramy i uroczystości

Pp. Czesław Kadenac i kpt. Lepecki, hańbiący w Kownie w związku z przewiezieniem prochów matki Marszałka Piłsudskiego, złożyli wczoraj wizytę ministrowi spraw wewn. pułk. Rustejce i jego zastępcy Gudrajtisowi. W piątek delegacja polska udała się do Sugint dla zajęcia się ekshumacją.

Do Sugint przybywają z różnych stron Litwy przedstawiciele ludności polskiej celem oddania hołdu matce Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Przewiezienie prochów nastąpi w sobotę. Żałobny kondukt przybędzie nad granicę polską w sobotę po południu.

w Ostrej Bramie. W kościele Ostrobramskim mszę św. odprawi ks. biskup Michałkiewicz, poczem nastąpi wmurowanie urny z sercem Marszałka do jednej z ścian w kościele aż do czasu, kiedy serce Marszałka i prochy Jego Matki złożone zostaną na cmentarzu w Rosie. Przewodopodobnie nastąpi to na jesieni.

Dla umieszczenia trumny z prochami matki Marszałka Piłsudskiego przygotowana jest dolna krypta w kościele.

# Wielka debata w parlamencie francuskim

## w sprawie pełnomocnictw dla rządu Flandina

Paryż, 30. 5. (PAT.) Dzisiejsze posiedzenie izby rozpoczęło się o godz. 15-tej. Przed przystąpieniem do obrad nad sprawą pełnomocnictw dla rządu deputowany Aubert z lewicy radykalnej zgłosił wniosek, aby w dyskusji nie ograniczano się wyłącznie do spraw obrony franka, ale aby również poruszono zagadnienia podatków. Do tego wniosku przychylił się z miejsca minister Herriot, zaś deput. Mandel i Roye przeciwko wnioskowi. Dalej przemawiał deput. Hellier, który domagał się, aby przed rozpoczęciem dyskusji nad projektem rządowym gabinet ściśle określił, na czym polegać mają zarządzenia po otrzymaniu pełnomocnictw.

Po wycofaniu wniosku przez deput. Auberta, izba przeszła do dyskusji nad sprawą pełnomocnictw. Sprawę referuje deput. Baret. Przyczyną żądania pełnomocnictw — oświadczył referent — jest nadzwyczajny odpływ złota z banku francuskiego. Dalej referent stwierdził, że komisja finansowa kategorycznie wypowiedziała się za ochroną franka i natychmiastowym wycozieniem spraw karnych spekulantom giełdowym.

Deput. Laurent krytykuje rząd, iż dotychczas nie uczynił nic celem zmniejszenia deficytu budżetowego. Mówca wypowiada się przeciwko dewaluacji i przeciwko daniu pełnomocnictw dla rządu Flandina. Los franka nie może być zależny od losów gabinetu Flandina.

O godz. 19 przybył do izby premier Flandin i niezwłocznie wstąpił na trybunę, podtrzymywany przez woźnych. Flandin wygłosił dłuższe przemówienie.

Rząd francuski — mówił Flandin — czynił wiele wysiłków zarówno w Londynie, jak i w Nowym Yorku celem przekonania tych państw o konieczności ustabilizowania ich walut. Z chwilą kiedy straciliśmy nadzieję przeprowadzenia tej stabilizacji, rozpoczęto atak na franka. Chodzi bowiem o zbadanie, czy frank potrafi w tym wypadku wyjść względnie silny i do końca zachować swój prestiż. Chodzi o to, czy Francja utrzyma swą integralną walutę.

Premier Flandin oświadczył: Gdyby

### „Iskra” w porcie belgijskim

Bruksela, 30. 5. (PAT.) Do Bruges przybył okręt szkolny „Iskra”, powitany przez postą R. P. Jackowskiego i płk. belgijskiego Blancharta — w imieniu ministra obrony narodowej. Kapitan okrętu Nahorski złożył wraz z postem Jackowskim protokolarne wizyty i był następnie rewizytowany.

rząd obecny został obalony, przyszedł gabinet z konieczności byłby zmuszony pomimo udzielonych mu pełnomocnictw wkroczyć na drogę dewaluacji. Inne państwa które dokonały dewaluacji również bowiem otrzymały pełnomocnictwa ale z dwójga złego należy wybrać mniejsze. Należy wyraźnie powiedzieć, czy mamy robić dewaluację czy nie. To też z całej duszy wzywam izbę deputowanych o udzielenie pełnomocnictw, aby uchronić się przed atakami spekulantów.

Mowa premiera była przyjęta oklaskami na wielu ławach. Po przemówieniu Flandina odroczone posiedzenie do godziny 21.30.

Paryż, 31. 5. (PAT.) Podczas przemówienia deput. Deata minister finansów Germain Martin udał się do prezydium rady ministrów i złożył na ręce premie-

ra dymisję, oświadczając, że nie chce, aby udział jego w gabinecie utrudniał stanowisko rządu.

Paryż, 31. 5. (PAT.) Nocne posiedzenie izby rozpoczęło się o godz. 21.35. Na ławach ministrów obecni byli Herriot, Mandel i Pietri. Minister Herriot zabierając głos, oświadczył, że premier Flandin zgadza się na to, aby pełnomocnictwa obowiązywały do dn. 31 paźdz. i aby ratyfikacja zarządzeń gabinetu została dokonana przed 15 marca 1936 r.

Po przemówieniu Herriota izba zdecydowała przejść do dyskusji nad jedynym artykułem projektu rządowego o pełnomocnictwach. Posiedzenie zostało zawieszono o godz. 23.15. Po kwadransie posiedzenie zostało wznowione.

W chwili oddania numeru do druku brak jeszcze doniesień o zakończeniu debaty.

## Olbrzymia klęska gradobicia na Węgrzech

Na rozległych obszarach zbiory zostały całkowicie zniszczone

Budapeszt, 30. 5. (Pat.) Okolice Kecskemetu, znane z produkcji owoców i warzyw, nawiedziła dziś niebывала nawałnica i gradobicie. Grad wielkości dużych orzechów i kurzych jaj padał około pół godziny i pokrył ulice i pola warstwą 15 cm. Okna wielu domów i dachy zostały uszkodzone, liczni przechodnie odnieśli rany od gradu.

Okoliczne pola i sady są zupełnie zniszczone na przestrzeni 100.000 morgów. O zbiorach na tych ziemiach wogóle w roku bieżącym niema mowy. Tłum ludności zgromadził się dziś przed ratuszem w Kecskemet, żądając natychmiastowej pomocy. Burmistrz udał się do Budapesztu, aby uzyskać od rządu pomoc dla poszkodowanych. Straty miasta Kecskemet obliczają na 20 milionów pengoe.

Z innych miejscowości dochodzą także wieści o katastrofie: w Szontes grad wybił tysiące kur i kaczek, a w promieniu 30 km wybite zostały całkowicie pszenice, kukurydza i żyto.

# Groźny pożar w Brzozie pod Bydgoszczą

W ciągu niespełna godziny spłonęło kilkanaście zabudowań

Pastwą płomieni padł cały dobytek pogorzalców — Cztery rodziny bez dachu nad głową

Z niewyjaśnionych dotychczas przyczyn w zabudowaniach jednego z rolników w Brzozie pod Bydgoszczą powstał ub. środy krótko przed południem groźny pożar. Płomienie w mgnieniu oka wydostały się przez słomiany dach na zewnątrz, rozprzestrzeniając się z przerażającą szybkością. Po kilkunastu minutach płonęły już wszystkie sąsiednie zabudowania w liczbie kilkunastu, stanowiące cztery zagrody rolnicze. Nad Brzozą wzbijał się olbrzymi słup dymu, alarmując pracujących w polu wieśniaków.

O godz. 11,42 Straż Pożarna w Bydgoszczy otrzymała telefoniczny meldu-

nek o groźnym pożarze w Brzozie, dokąd bezzwłocznie wyruszyły samochody strażackie wraz z beczkowozami. Płomienie rozszerzyły się z taką szybkością, iż wszelka akcja ratownicza ograniczyć się musiała jedynie do lokalizacji płomieni i ochrony dalszych obiektów. Wszystkie strawione przez pożar zabudowania, stanowiące cztery zagrody, były kryte słomą, to też nie zdołano z nich uratować nawet sprzętów domowych. Jedynie żywność inwentarza zdołano w porę usunąć z płonących szop, obór i stajni.

Płomienie strawiły cały dobytek czterech rodzin, pozostawiając je bez dachu nad głową. Wysokości powstałych przez



Z żałobnej karty

Sp. inżynier Stanisław Celichowski

W dniu 28 bm. zmarł w Krynicy naczelnik Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego inż. Stanisław Celichowski.

Ur. w r. 1886 w Nowym Dworze pow. warszawskiego, ukończył szkołę politechniczną w Pradze czeskiej, poczem jako inżynier pracował w szeregu przedsiębiorstw prywatnych, a od r. 1918 wszedł do służby państwowej w administracji Przemysłu i Handlu.

Od r. 1920 przebywał w Toruniu, początkowo jako radca przemysłowy w Urzędzie Wojew. a następnie jako naczelnik Wydziału Przemysłowego. Zmarły, był uważany za nader dzielnego urzędnika i wytrawnego znawcę spraw przemysłowych wogóle a w szczególności w odniesieniu do Pomorza.

Zmarły był odznaczony Krzyżem oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, od lat 8 był prezesem Pom. Tow. Popierania Przemysłu Ludowego w Toruniu i brał czynny udział w życiu gospodarczym i społecznym Pomorza. Pozatem zajmował stanowisko prezesa Koła resortowego adm. ogólnej Rodziny Urzędniczej.

Sp. inż. Celichowski, przebywał w Krynicy od dwu tygodni w celach leczniczych i tam życie zakończył.

### Smiertelny zamach na dyrektora fabryki

W Pabjanicach dokonano zamachu rewolwerowego na dyrektora towarzystwa akcyjnego „Krusche i Ender” inż. Ryszarda Kannenberg. Gdy dyr. Kannenberg rano podchodził do budynku, w którym znajdują się biura towarzystwa, jakiś osobnik dał do niego z tyłu 5 strzałów rewolwerowych. Dyr. Kannenberg, ciężko ranny, miał jeszcze tyle siły, że staniając się na nogach, przeszedł jezdnię i padł nieprzytomny w portierni fabryki.

Zamachowiec po oddaniu 5 strzałów do dyrektora Kannenberga skierował rewolwer w stronę towarzyszącego mu urzędnika fabryki p. Borkowskiego.

W tym momencie jednak broń się zacięła. Na odgłos strzałów zjawili się policja, która zamachowca ujęła i odprowadziła do komisariatu P. P. Niezwłocznie po zamachu dyr. Kannenberga przewieziono do szpitala miejskiego w Pabjanicach, dokąd już wezwano kilku chirurgów z Łodzi. Rannego zamierzono poddać operacji, jednak już w czasie wnoszenia na salę operacyjną dyr. Kannenberg znajdował się w agonii i w kilka chwil później zmarł.

Przeprowadzone badania stwierdziły, że zabójca nazywa się Łysiak, pracował przez dłuższy czas w fabryce „Krusche i Ender” i przed paroma laty został zredukowany.

Zmarły liczył 43 lata, był dyrektorem fabryki od kilkunastu lat, osierocił żonę i dwoje dzieci.

### Zawieszenie broni w wojnie Paragwaju z Boliwią

Buenos Aires, 30. 5. (PAT.) Wobec mających się rozpocząć rokowań w sprawie załatwienia konfliktu o Chaco, Paragwaj zgodził się na zawieszenie broni na przeciąg dni 30.

# Groźne chmury nad pałacem Burbońskim

(Korespondencja własna).

Wysoko ponad dachy domów wyrasta klasyczny fronton monumentalnej, greckiej świątyni. Las potężnych kolumn podiera stropy, jak rząd olbrzymów, wyniosłych i obojętnych wobec roju mrówek, krążących u stóp ich w jakimś śmiesznym, niezrozumiałym pośpiechu. To kościół św. Magdaleny, kamienny kolos Paryża, jak wyspa mileczna i powagi, wypiętrzona ponad płynącą u jej podnóża, niekończącym się nurtem, rzeką aut i ludzkiego tłumu. Stoi tak dumna i wspaniała, poprzez szeroką, lśniącą ulicą Królewską, poprzez ogrom placu Zgody, poprzez kamienną sirzałę przywiezionego aż z Egiptu pylonu, a wreszcie poprzez most, rzucony nad buremi wodami Sekwany — spogląda na swą godną siostrzycę lewobrzeżną — pałac Burbonów. Niestety — pozory mylą, bo dwa te gmachy, zamykające tak zgodnie z obu stron perspektywę przepięknej, kamiennej alei — godne są siebie jedynie ...nazewnątrż. Bo wewnątrz nie przypominają się w niczem. Tu, na placu świętej Magdaleny — skupiona ciżba naw kościelnych. Tam, naprzeciw — wieczne rojowisko namiętności, intryg i swarów. Poprostu — Izba Deputowanych.

Pamiętamy wszyscy owe tragiczne dla Francji dni latowe 1934 roku, gdy to ogień walk i zajadłości partyjnej z sal pałacu burbońskiego przetrzucił się na ulicę paryską, znacząc się krwawą katakombą dziesiątków ofiar, jakie wybujały parlamentaryzm francuski złożył na kamiennych płytach (o ironjo!) placu Zgody. Lecz zapomnieliśmy o tem panowie deputowani Izby, bo oto znów nad Francją zawisły groźne, kto wie, czy nie groźniejsze, niż wówczas, chmury: rząd premiera Flandina, ten rząd, który miał być drugim z kolei „plastrzem pacyfikacyjnym” (po obaleniu w listopadzie „rządu ratunku narodowego” G. Doumergue'a), ten właśnie rząd stanął dziś wobec groźby przesilenia. I to przesilenia (jeżeli do niego dojdzie) tem brzemenniejszego w skutki, że dzieje się to w obliczu zawrotnego deficytu budżetowego 10 miliardów franków!

Tak, 10 miliardów, to znaczy tyle, ile zaledwie parę lat temu miał skarb państwa zapasu, uciulanego w dobie pomyślnej konjunktury „na czarną godzinę”. I właśnie ta czarna godzina nadeszła obecnie.

Ale jeszcze przed nią do kas rządowych zawitały pustki i niedobory, rosnące z dnia na dzień, z godziny na godzinę niemal z szybkością huraganu. Jest przytem tem gorzej, tem tragiczniej, że deputowanych francuskich nie nauczyły niczego te gorzkie doświadczenia, jakie mają już za sobą z ubiegłych lat kryzysu inne państwa Europy. Gdzie indziej społeczeństwa poniosły już ciężkie nieraz, ale jakże zbawienne ofiary dla ratowania budżetu i gospodarki swych krajów. Francja jest do dziś jedyną „wyspą zamierzonej przeszłości”, na której nic a nic się nie zmieniło od owych minionych, szczęśliwych dni, gdy ludzkość nie wiedziała jeszcze, co to kryzys. Gdzie indziej stopniowo przeprowadzano oszczędności budżetowe, upraszczano administrację, redukowano pensje i wydatki — tylko we Francji nie chciano o tem nawet słuchać. Hełkroć zjawiał się taki śmiałek, minister skarbu, lub premier gabinetu i odważał się wnieść do Izby projekt oszczędności — robił się taki gwałt wśród partyjnych parlamentarzystów, w organizacjach, pośród funkcjonariuszy państwowych, i komunalnych, że w rezultacie najbliższego głosowania Izby — padał cały rząd. Wraz z jego upadkiem, wędrowały do kosza projekty ratowania skarbu. A tymczasem deficyt budżetowy rósł, pęczniał, olbrzymiał — aż osiągnął astronomicznych rozmiarów 10 miliardów...

W najbliższych dniach rozstrzygną się losy budżetu, losy gospodarki państwowej; ba — może nawet losy całej Francji? Premier Flandin zażądał — solidarnie z całym rządem — udzielenia gabinetowi francuskiemu szerokich pełnomocnictw, niemal dyktatury gospodarczej.

W pałacu burbońskim zawrzało, jak w ulu: jasko, we Francji dyktatura, choćby tylko gospodarza? To coś niesłychanego, do tego nie można dopuścić, choćby... Tak, choćby miał kraj zalać potop inflacji, topiąc w swych mętnych, wzburzonych falach z takim trudem przed kilku laty ustabilizowanego franka! Nic dziwnego, wszakże francuscy liderzy partyjni wraz z pałacem Burbonów wzięli w spuściznę owo tragiczne, królewskie powiedzenie:

— Après nous — le déluge! Po nas — choćby potop...

Ale jest pewna siła, która swą groźnię wyciągniętą pięścią, ploszy błogą beztrzeską nieodpowiedzialności panów deputowanych. Siłą tą jest — ulica paryska, ta sama ulica, która potrafiła groźnię się wyszczerzyć nawet na paszcze armat i lufy karabinów maszynowych w dniu 6 lutego ubiegłego roku. Bo ulica ta wie, że stanęłyby za nią potężne już dziś organizacje patriotyczne, związki młodzieży i kombatancki ze stutysięczną armją „ognistego Krzyża” na czele, słowem ci wszyscy, którzy zdecydowaną walkę wypowiedzieli chaosowi i de-

Paryż, w maju.

magogji partyjnej. Z ich rosnącą siłą i popularnością partie parlamentarne niewątpliwie liczyć się będą musiały, tembardziej, że nie będą prawdopodobnie chciały wziąć na siebie odpowiedzialności za obalenie w takiej chwili projektów ratowania skarbu od bankructwa.

Trudno przewidzieć, jak się potoczą wypadki najbliższych dni. Chmura trojski, jaka osiadła na czołach tych patriotów francuskich, którzy chcą i potrafią patrzeć w przyszłość, jest jednak bardzo wymowna.

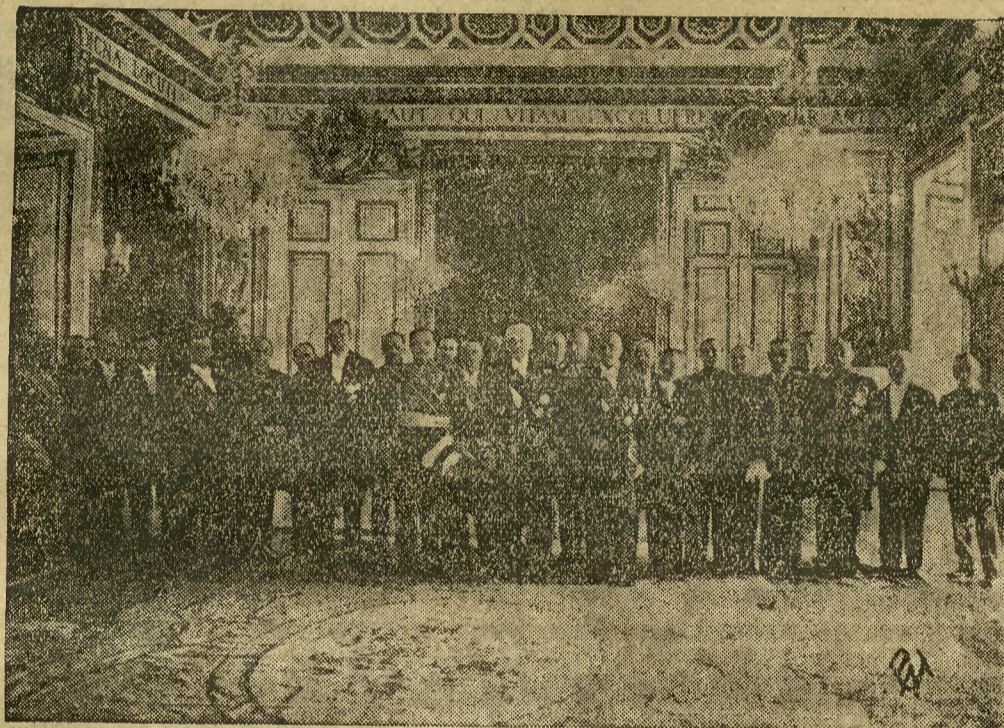
Deljot.

## Bank Francji po raz trzeci podwyższył stopę procentową

W dniu 28 bm. Bank Francji po raz trzeci w ciągu 5 dni podwyższył stopę procentową. Stopa dyskontowa została podwyższona z 4 proc. do 6 proc., stopa zaliczek pod zastaw złota — z 5½ proc. do 7 proc., stopa od pożyczek 30-dniowych pod zastaw papierów — z 4 proc. do 6 proc.

Jak wiadomo, pierwsza podwyżka stopy procentowej miała miejsce dnia 23 bm., druga — dnia 25 bm. i obowiązywała od dnia 27 bm.

## Nowy ambasador francuski w Warszawie



W dniu 29 bm. nowy ambasador francuski w Warszawie p. Leon Noel złożył panu Prezydentowi R. P. prof. Mościckiemu na Zamku Królewskim w Warszawie swe listy uwierzytelniające.

## „Normandja” na Oceanie Czy wielki transatlantyk francuski zdobędzie „Błękitną Wstęgę”?

Zdawało się już, że strajk załóg okrętowych, który wybuchł w Havrze pięć dni temu, nie pozwoli wypłynąć „Normandji” na wody Atlantyku. Strajk został jednak załagodzony dzięki wysiłkom władz i oto dzisiaj, 29 maja, wyruszył największy okręt świata w pierwszą swą podróż do Nowego Jorku.

Na pokładzie „Normandji” znajdują się goście wyjątkowi: chrzesna matka okrętu, żona prezydenta Republiki, pani Lebrun, minister marynarki handlowej, prezes Compagnie Generale Transatlantique, właścicielki okrętu, W. Bertrand, gubernatorzy — Olivier i Cangarnel, maharadża Kapurthala, gwiazdy literatury jak Sacha Guityry, Collette, Farezère, gwiazdy sceny jak Gaby Morlay i V. Boucher, etc. etc. Ani jednej kabiny, ani jednego łóżka wolnego niema na „Normandji”, cały okręt został „wykupiony”.

Z niesłychanym napięciem i zainteresowaniem oczekują przybycia „Normandji” w Nowym Jorku. Rekordomania Amerykanów każe im zgóry podziwiać największy statek, najszybszy, najwytworniejszy i najdroższy. Ze względu na rozmiary „Normandji” musiano wybudować w porcie nowojorskim nowe molo długości 300 metrów, do którego przybije pływający olbrzym.

Wypłynawszy 29 bm. z portu w Havrze, ma przybyć „Normandja” do Nowego Jorku 3 czerwca. Cały Nowy Jork gotuje się już

na tę uroczystość, powstają nawet zakłady o to, o jakiej godzinie ukażą się olbrzymie kominy okrętu francuskiego na horyzoncie wybrzeża. Dzień 3 czerwca będzie istotnie dniem Francji, a może i triumfem techniki francuskiej, jeśli „Normandji” uda się pobić rekord szybkości i zdobyć Błękitną Wstęgę. 3 czerwca będzie gorączkowo oczekiwany w Paryżu i w Nowym Jorku. Czy urzeczywistnią się nadzieje konstruktorów francuskich?

## Istnienie N. R. A. pod znakiem zapytania Po orzeczeniu Sądu Najwyższego w Waszyngtonie

Sąd Najwyższy w Waszyngtonie uznał jednomyślnie za akt sprzeczny z konstytucją udzielenie prezydentowi Rooseveltowi przez Kongres pełnomocnictw, upoważniających go do stworzenia N. R. A. (National Recovery Administration) i narzucenie przemysłowi prywatnemu kodeksu regulującego warunki pracy i płac.

Orzeczenie trybunału najwyższego, oraz ostatnia uchwała projektu Patmana o wypłacie zasiłków byłym wojskowym z nowej emisji banknotów, dokonana przez Izbę Reprezentantów, mimo weta Roosevelta, wskazuje wyraźnie, że społeczeństwo amerykańskie w dużej części nie zgadza się z polity-

Na powietrze i słońce  
...lecz zawsze

Ceny: 0,40—2,60.

## Większość niemiecka rządzi w radzie miejskiej Kłajpedy

Z Kłajpedy donoszą: Po dłuższej przerwie odbyło się posiedzenie kłajpedzkiej rady miejskiej, na którym dokonano wyborów nowego prezydym. Członkowie dawnego prezydym znajdują się w więzieniu w związku z wyrokiem w głośnym procesie Niemców kłajpedzkich.

Frakcja litewska kłajpedzkiej rady miejskiej zgłosiła chęć współpracy z przedstawicielami ludności niemieckiej, domagając się jednak przyznania stanowiska wiceprezesa rady. Nad ofertą litewską większość niemiecka przeszła do porządku, obsadzając wszystkie stanowiska w radzie radnymi niemieckimi.

## Analiza obrotów handlowych polsko-niemieckich

Powołany przez radę traktatową Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie komitet do spraw niemieckich odbył ostatnio szereg posiedzeń, na których rozpatrywane były przygotowane przez biuro traktatowe materiały, dotyczące analizy obrotów handlowych polsko-niemieckich. Komitet zwrócił w swych pracach uwagę na sprawę rozszerzenia wymiany towarowej z Niemcami oraz zapewnienia dla eksportu polskiego rynku tego kraju. Szczególne trudności w rozwoju obrotów towarowych z Niemcami wywołuje reglamentacja dewizowa, dzięki której Niemcy posiadają możliwość kształtowania swego importu z Polski przez odpowiednią politykę przydzielania dewiz.

## Syn Macieja Pitusa został „Jubilee baby”

Oryginalny wypadek miał miejsce w dniu jubileuszu króla angielskiego Jerzego na transatlantyku „Alcantara”. Oto żona polskiego emigranta, Macieja Pitusa, odbywającego podróż do Argentyny, urodziła syna na pokładzie statku. Potomek hrabiego szwabskiego rolnika urodził się na terytorjum angielskim, w myśl prawa, że pokład angielskiego okrętu jest skrawkiem terytorjum Wielkiej Brytanji. Ze względu na odbywający się właśnie jubileusz króla Anglii wydarzenie to nabrało wielkiej wagi dla obecnych na statku Anglików. Urządzono uroczystość. Mały Piotruś otrzymał imię Geory John i tytuł „jubilee baby”, a pozatem uznano go obywatelem angielskim. Zebrano wielką sumę, którą wręczono ojcowi i przeznaczono na fundusz wyprawki. Pasażerowie okrętu wysłali iskrową depeszę do króla Jerzego V z zawiadomieniem o tem niezwykłym zdarzeniu. Geory John Pitus korzystać będzie w przyszłości z szeregu przywilejów, któremi Anglija obdarza wszystkich urodzonych w dniu uroczystym, związane z osobami panującymi.

## Przedłużenie służby telegraficzno-telefonicznej

Z dniem 1 czerwca rb. we wszystkich placówkach pocztowych w promieniu 30 km przedłuża się służba telegraficzno-telefoniczna do godz. 21, a w placówkach o większym ruchu do godziny 24.

# Zawody balonowe o puhar Wańkowicza odkryły liczne młode talenty

Zawody o puhar im. pułk. Wańkowicza skończone. Wiemy już, gdzie i kiedy, w jakiej odległości od Torunia, wylądowały balony biorące udział w konkursie, choć jeszcze nie ogłoszono urzędowych wyników, nieoficjalnie wiemy nawet kto zwyciężył, kto zajął miejsce drugie, kto trzecie, czwarte, wiemy także kto i dlaczego znalazł się na ostatnim miejscu.

O tem wszystkim obszernie — piersi w Polsce — donosiliśmy naszym Czytelnikom. Obecnie warto omówić wnioski, jakie z przebiegu zawodów wylanają się.

Przebieg i wyniki tegorocznych zawodów o puhar im. pułk. A. Wańkowicza były bardzo interesujące i odkryły nowe talenty aeronautyczne wśród młodego narybku, który po raz pierwszy startował w takich zawodach. Niedopuszczenie do zawodów wytrawnych aeronautów, znanych dobrze z sukcesów na polu międzynarodowym, dopuszczenie natomiast aeronautów cywilnych pozwoliło na stwierdzenie, że poziom wszystkich naszych „baloniarzy” starych i młodych jest bardzo wysoki.

Wyniki, jak na skromne pojemności balonów, można uważać za doskonałe, a przebieg zawodów w całej pełni potwierdził opinię, że walka o puhar im. pułk. Wańkowicza jest nie mniej zaszczytna, a niejednokrotnie trudniejsza, niż w zawodach o puhar Gordon - Bennetta, w których granice państw nie krepują zawodników.

Wszystkie załogi przy starcie były poinformowane, że w okolicach Poznania natrafia na górne warstwy powietrza posuwające się w kierunku południowo-wschodnim. Wszyscy, rozporządzający odpowiednim sprzętem, wykorzystali tę informację dla uzyskania jaknajlepszych wyników ale tylko dwóm załogom udało się manewrować tak szczęśliwie, że pomyślnie warunki wykorzystali w pełni, uzyskując w nagrodę największe odległości. Reszta zawodników, pchana przez wiatr w stronę szczytów Karpát, przez które biegnie granica polsko - czechosłowacka, nie odszukała tak dogodnej

go kierunku wiatru, jaki znalazły: „Hel” i „Syrena” i lądowały jaknajbliżej granicy, a niektórzy jak por. Zakrzewski na „Gople” na samej granicy, wykazując wielkie zdecydowanie w walce o każdy kilometr.

Por. Zakrzewski swe zdecydowanie przypłacił zdrowiem. W czasie lądowania złamał bowiem nogę.

Nie posiadamy jeszcze szczegółowych danych o przebiegu lotów poszczególnych balonów, ani o powodach takiej czy innej decyzji. Możemy się jedynie domyślać, dlaczego dwa balony lądowały na Słowacyźnie, zamiast lądować przed granicą, ale już teraz możemy stwierdzić, że zwycięstwo nie było dzie-

lem przypadku, że najlepsze odległości osiągnęli ci, którzy w porę umieli wyciągnąć należyte wnioski ze zmienionej sytuacji meteorologicznej i wykorzystał całkowicie tę zmianę. Zwycięstwo w zawodach balonowych jest mniej zależne od szczęścia i jakości sprzętu, niż w zawodach lotniczych i jest przede wszystkim funkcją umiejętności fachowych i hartu załogi, funkcją odpowiednio wybranego planu lotu i konsekwentnym przeprowadzeniu tego planu, ze zmianami, wypływającymi ze zmiany warunków atmosferycznych.

To też, studując wyniki, możemy stwierdzić, że wszyscy piloci stali na wysokości zadania.

## Marszałek Józef Piłsudski

patronem Związku Harcerstwa Polskiego

Na ostatnim walnym zjeździe Związku Harcerstwa Polskiego w Gdyni przyjęta została deklaracja ideowa, w myśl której Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski został obrany Patronem harcerstwa polskiego.

Tekst deklaracji brzmi:

„Harcerski ruch wychowawczy w Polsce powstał i rozwijał się w promieniu niepodległej i państwowospołecznej ideologii Marszałka Józefa Piłsudskiego. Postać Wielkiego Wychowawcy Narodu staje się ideowym Patronem Związku Harcerstwa Polskiego, aby pokolenia harcerskie we wzór bezgranicznej Jego służby Polsce wpatrzono, wychowywały się na obywateli takiej Polski, która była celem Jego Wielkiego Życia.”

## Okrety wojenne będziemy budowali w kraju

Częściowe uruchomienie stoczni wojennej w Gdyni nastąpi już w roku przyszłym

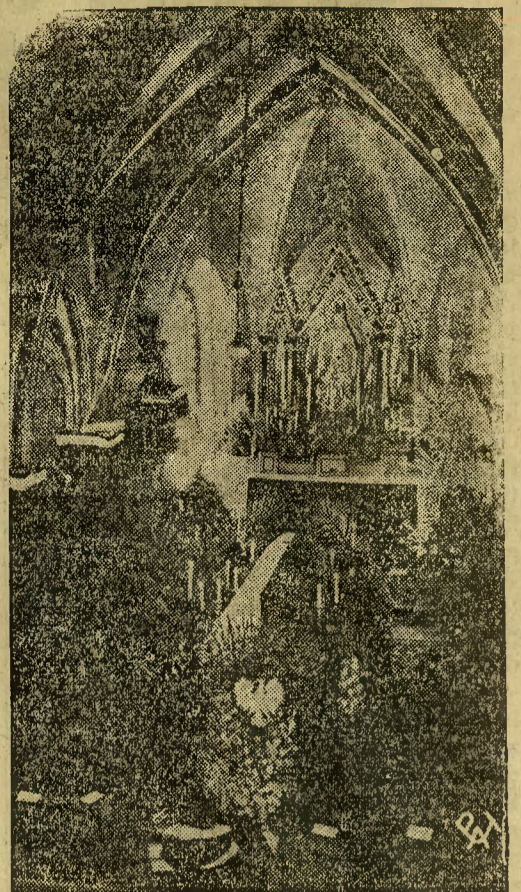
Dotychczasowe próby stworzenia w Gdyni stoczni, opartej na kapitale prywatnym, nie dały pozytywnych wyników, kwestja zaś budowy okrętów w kraju nabrała ze względów politycznych i gospodarczych pierwszorzędnej znaczenia. Wobec tego, jak się dowiadujemy z kierownictwa marynarki wojennej, przystąpiło ono we własnym zakresie do zrealizowania tej ważnej idei narodowej: budowy okrętów wojennych na własnej stoczni.

Prace rozpoczęto w roku ubiegłym, przygotowując odpowiednie baseny i

nadbrzeża. Obecnie roboty przy budowie stoczni są w toku i jest nadzieja, że już w roku przyszłym uruchomiona będzie pierwsza pochylnia dla okrętów o wyporności do 1500 ton. Tam też prawdopodobnie budowana będzie łódź podwodna z funduszu zbiórki imienia Marszałka Piłsudskiego.

Plan stoczni przewiduje 4-5 pochylni różnych długości, doki: suchy i pływający, odpowiednią ilość dźwigów i żurawni bramowych, warsztaty i budynki, posiadające najbardziej nowoczesne urządzenia. Po zakończeniu programu prac

Ku czci Marsz. Piłsudskiego



W kościele katolickim w Teheranie odprawione zostały w dniu pogrzebu Marszałka Piłsudskiego uroczyste nabożeństwa żałobne. Na zdjęciu wnętrze kościoła w Teheranie, gdzie nad symbolicznym katafalkiem, zgodnie z ceremoniałem królewskim rozpięto baldachim.

## Dzwon „Józefa Piłsudskiego” Inicjatywa wileńskiego Klubu Włóczęgów

Członkowie Klubu Włóczęgów w Wilnie złożyli do prezydium Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego, na ręce prezydenta miasta dr. Maleszewskiego, pismo z następującą inicjatywą:

„Proponujemy odlanie wielkiego dzwonu pod nazwą „Józef Piłsudski”, który umieszczony na dzwonnicy św. Janna w Wilnie lub w innym miejscu, dzwoniłby w datach pamiętnych życia Marszałka oraz w dniach uroczystości narodowych. Na zgromadzenie metalu na dzwon należałoby zorganizować zbiórke publiczną, która niewątpliwie dałaby pozytywny wynik w szybkim czasie. Odlanie dzwonu mogłoby nastąpić po skończeniu zbiórki na Pomnik.”

## Delegacja prawników polskich na Łotwie i w Estonii

Specjalna delegacja Polskiej Komisji Współpracy Prawniczej Międzynarodowej bawiła ostatnio w Estonii i na Łotwie celem nawiązania bliższego kontaktu z kółkami prawniczymi państw bałtyckich.

Pobyt w Estonii nosił charakter rewizyty za zeszłoroczny pobyt w Warszawie przed stawiciele władz sądowych estońskich, ponadto zaś miał na celu zorganizowanie grupy estońskiej Międzynarodowego Zrzeszenia Prawa Karnego, oraz odczyty informacyjne o nowej Konstytucji polskiej i zapoznanie się z obecnym stanem więziennictwa estońskiego.

Na Łotwie omawiano również sprawę organizacji grupy łotewskiej Międzynarodowego Zrzeszenia Prawa Karnego i podobnie wykorzystano pobyt dla poinformowania opinii łotewskiej o zasadach nowej Konstytucji polskiej, oraz dla wymiany materiałów dotyczących więziennictwa.

## Polacy na morze!

## Składy tranzyt. dla bazy polskiej floty śledziowej w Holandji

Wobec wielkiej odległości Gdyni od miejsc połowów śledzi na Morzu Północnym, baza operacyjna dla statków łowiących znajdowała się w porcie holenderskim (Scheveningen) skąd zaopatrywano się w niezbędne materiały, pochodzenia holenderskiego.

Obecnie zanotować możemy poważny krok naprzód w tej sprawie, uzyskany przez polskie towarzystwo połowów śledzi „Mewa”, któremu udało się uzyskać zezwolenie na otwarcie własnego składu tranzytowego w Holandji. Tak więc polskie lugry śledziowe

będą mogły zaopatrywać się w Holandji w materiały polskiego pochodzenia (ropa, węgiel, smary, oleje, żywność itp.).

Pierwsza partja polskich statków rybackich „Mewa” wyjechała już na połowy wiosenne z postoiu zimowego w porcie gdyńskim. I tak w dniu 4 maja wyruszyły trzy statki, w dniu 24 maja jeden statek, a 25 maja trzy statki. Na każdym ze statków znajduje się po 5-ciu rybaków polskich. Pozostałe osiem lugrów śledziowych wyjedzie z Gdyni w ciągu miesiąca czerwca.

będzie można budować na stoczni marynarki wojennej nawet większe jednostki, tak dla marynarki wojennej, jak i handlowej. Stocznia będzie bowiem wykonywała także zamówienia prywatne.

Dodać należy, iż warsztaty stoczni nie będą dublowały posiadanych już przez przemysł krajowy warsztatów i wytwórni, a służyć będą głównie do celów lokalnych, dla samej stoczni, będącej montownią poszczególnych części składowych budowanej jednostki, wykonywanych w wytwórniach i warsztatach, rozsianych w różnych częściach kraju. W ten sposób władze marynarki wojennej dały dowód troski o rozwój przemysłu krajowego, przed którym otwierają się szerokie możliwości w postaci licznych i cennych zamówień.

Nowa stocznia da zatrudnienie kilku tysiącom ludzi bezpośrednio, pośrednio zaś wszystkim gałęziom przemysłu. Jeśli uda się tu wykorzystać, w celu przyspieszenia budowy stoczni i okrętów, fundusze z Pożyczki Inwestycyjnej — korzyść dla kraju może być wprost olbrzymia. W Stanach Zjednoczonych (a także i w innych krajach) uznano bowiem budowę okrętów wojennych za najskuteczniejszy środek walki z bezrobociem, tworząc tak zwany „National Industrie Recovery Act”, — fundusz inwestycyjny, z którego czerpane są środki na te właśnie cele.

Z jednej strony uzyskamy więc ceny warsztat pracy, wywierający olbrzymi wpływ na rozwój gospodarczy kraju, z drugiej — wzmocnimy obronę morską, od której zależy bezpieczeństwo państwa i dobrobyt narodu.

## Inwalidzki sąd administracyjny

Dnia 29 bm. weszło w życie rozporządzenie prezesa Rady Ministrów wydane na podstawie ustawy o inwalidzkim sądzie administracyjnym, zawierające regulamin tego sądu.

Inwalidzki sąd administracyjny będzie zorganizowany w ten sposób, że pierwszym prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który sprawuje administrację nad tym sądem wydeleguje spośród sędziów Trybunału Administracyjnego przewodniczącego, oraz potrzebną liczbę sędziów. Prezes Rady Ministrów na wniosek pierwszego prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego ustali potrzebną liczbę sędziów w grupie urzędników i w grupie inwalidów.



Spółek Zarobkowych, D/B. T. Bunimowicz, Wilno oraz Oddział Banku Drez-

deńskiego w Gdańsku inne.

Listy wartościowe — wszystkie urzędy pocztowe.

Żądacie nowych zniżonych cenników TORGSIINU.

Informacyj udzielają wszystkie wymienione instytucje oraz Towarzystwo „MIAS”

1001 Warszawa, Pl. Grzybowski 10, tel. 2-75-63.

Przekazy do wszystkich miast Z.S.R.R.

na „TORGSIIN” przyjmują: Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank P. K. O. i Oddziały (P. K. O. przy wszystkich Urzędach Poczтовых, konto Nr. 22.000), Państwowy Bank Rolny i Oddziały; Powszechny Bank Kredytowy S. A., Bank Zachodni S. A., Towarzystwo „Hias”, Powszechny Bank Związkowy, Bank Handlowy, Bank Związku

deńskiego w Gdańsku inne.

Listy wartościowe — wszystkie urzędy pocztowe.

Żądacie nowych zniżonych cenników TORGSIINU.

Informacyj udzielają wszystkie wymienione instytucje oraz Towarzystwo „MIAS”

1001 Warszawa, Pl. Grzybowski 10, tel. 2-75-63.

## Za 500 marek nabyli... dobra rycerskie

Niezwykłą bandę oszustów międzynarod. aresztowano w Niemczech

Policja berlińska aresztowała bandę oszustów międzynarodowych, którzy grasowali od dłuższego czasu na terenie Niemiec, wyludzając fantastyczne sumy od ludzi, których ludzili spadkiem, jaki jeden z członków bandy miał otrzymać w wysokości 18 miljon. dolarów. Na czele bandy stali Brunon Rytzek, Willy Berger i Eberhardt Bodeck, wszyscy z Berlina.

Za wyludzone pieniądze prowadzili rozrutne i hulaszczę życie. M. in. zdołali usi-

dlie pewnego właściciela dóbr rycerskich oraz zamku Friedack, w Marchji Wschodniej, który za zaliczkę w wysokości 500 marek odstąpił im majątek wartości 150 tys. marek. Poza trzema przywódcami aresztowano 8 osób.

Sprawa zapowiada się niezwykle sensacyjnie. Przypuszczają, iż działalność aresztowanych, rozciągała się również na zagranicę.

# Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 21

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok VI

## Wszystkie boiska piłkarskie dla Pe-Pe-Ge w Grudziądzu zamknięto przez okres 3 miesięcy

### Znamienne postanowienia Zarządu Pom. O.Z.P.N.

Pod przewodnictwem prezesa odbyło się onegdaj w Bydgoszczy posiedzenie Zarządu Pomorskiego Okręgowego Zw. Piłki Nożnej, na którym powzięto szereg ważnych uchwał. M. in. Zarząd powziął decyzję zamknięcia dla klubu Pe-Pe-Ge w Grudziądzu boisk piłkarskich przez okres 3 miesięcy, jako następstwo ekscesów na niedzielnym meczu mistrzowskim TKS 29 — Pe-Pe-Ge. Podczas zawodów tych pobity został przez publiczność sędzia p. Konieczka. Ponadto Zarząd klubu grudziądzkiego, jako winny niedopatrzienia organizacji zawodów obciążony został grzywną w wysokości 50 zł. Czasokres zamknięcia boisk rozpoczyna się z dn. 1 czerwca br.

Zarząd Pom. O. Z. P. N. rozpatrywał również protest „Unji” tczewskiej od decyzji Wydziału Gier i Dyscypliny, przyznającej walkower Sokołowi I w Bydgoszczy. Protest „Unji” uznano, przywracając tem samemu wynik meczu na 2:1 dla „Unji”.

Dla rozegrania propagandowego meczu piłkarskiego Zarząd Pom. O. Z. P. N. postanowił zakontraktować na dzień 16 czerwca br. ligową drużynę zawodowców

## Piłka nożna

### POLONJA — WARSZAWIANKA 0:0.

We środę na stadionie Wojska Polskiego odbył się z wielkim zainteresowaniem oczekiwany mecz ligowy dwóch rywali stołecznych, Polonii i Warszawianki, który zgromadził na trybunach ponad 5000 widzów.

Gra stała na poziomie tak wysokim, jakiego dotąd bodaj nie notowano w spotkaniach obu zespołów stołecznych. Po walce bardzo ładnej, zaciętej i obustronnie ambientnej — mecz zakończył się wynikiem bezbramkowym.

## Turniej tenisowy Olimpia — 64 p.p. w Grudziądzu

Wczoraj odbył się w Grudziądzu na kortach Olimpii turniej tenisowy pomiędzy sekcją tenisową 64 pp. i Olimpią. Zwycięstwo odniosła Olimpia w stosunku 10:2.

Wiener Sport-Club we Wiedniu. Projekt ten wymaga jeszcze aprobaty P. Z. P. N. Z listy członków skreślono na własne żądanie Sokół II Bydgoszcz i K. K. S. „Sparta” w Bydgoszczy.

Na zebraniu Zarząd Pom. O. Z. P. N. uczcił pamięć zmarłego Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego, przy czym postanowiono poprzeć finansowo budowę kopca im. Marszałka Piłsudskiego w Krakowie i akcję budowy pomnika Marszałka.

## Zawody kajakowe w Toruniu

Klub Kajakowców w Toruniu zorganizował w dniu 30 maja pierwsze w tym sezonie regaty kajakowe. Doskonała organizacja spoczywała w rękach kap. sportowego Klubu p. Szczerbowski. Odbyły się dwa biegi na 10 km i 1 km.

Bieg na 10 km zgromadził na starcie 24 zawodników. Start odbywał się pojedynczo na czas, zawodnicy wyjeżdżali ze startu co 1 min. Wyniki techniczne biegu 10 km były następujące:

Jedynki wyścigowe: 1) Warot, KKT., czas 42 min. 35 sek.

Jedynki turystyczne: 1) Wielgoszew-

ski Kazimierz, KKT., 45 min. 50 sek.; 2) Kniec, Z. H. P., 46 min. 50 sek.; 3) Sobecki, KKT., 50 min. 7 sek.

Dwójki turystyczne panów: 1) Polašek — Lisiecki, Z. S., czas 44 min. 8 sek.; 2) Bojańczyk — Wartowski, KKT., czas 44 min. 14 sek.; 3) Żelazkowski — Spaier Z. H. P., czas 44 min. 24 sek.

Dwójki mieszane: 1) Maciejewski — Kryczyńska, KKT., 45 min. 49 sek.; 2) Pasala — Jegerówna, KKT., 48 m. 36 s.

Bieg na 1000 m.:

Jedynki wyścigowe: 1) Warot Roman, KKT., 4 m. 21 s.

Jedynki turystyczne: 1) Pasala Maks., KKT., 4 m. 15 s.; 2) Wielgoszewski Kaz., KKT., 4 m. 47 s.

Dwójki turystyczne panów: 1) Bojańczyk — Wartowski, KKT., 4 m. 14 s. (najlepszy czas dnia); 2) Żelazkowski — Spaier, Z. H. P., 4 m. 16 s.

Dwójki mieszane: 1) Wiśniewski, L. M. K. (Chelmo) — Jegerówna, KKT., 4 m. 59 s.; 2) Maciejewski — Kryczyńska, KKT., 5 min. 47 s.

Zawodom sprzyjała przepiękna pogoda, zainteresowanie publiczności dość duże. Zwycięzcy otrzymują dyplomy, wydane przez Miejski Komitet WF i PW.

**LOS LOTERYJNY**  
Krzepi i stwarza wiarę w lepsze jutro.  
Szczęśliwy los kupisz

# KAFTALA

BYDGOSZCZ, ul. Jagiellońska 2 — GDYNIA, 10-go Lutego 5.

gdzie stale padają WIELKIE WYGRANE, gdzie ostatnio padło:

dwa razy po

# 1.000.000 zł

na nr. 61415 i 72450

cztery razy po

# 100.000 zł

na nr. 85.899, 107.462, 112.612 i 133.710

oraz szereg wygranych po zł 50.000, 20.000, 10.000 i t. d.

Wypłacamy rokrocznie naszym graczom miliony złotych.

Zamów więc jaknajspieszniej los do I-szej klasy 33 Loterii.

Ciągnięcie rozpoczyna się już dnia 19 czerwca.

Listowne zamówienia załatwia się odwrotnie. Konto P. K. O. nr. 304.761.

ALICE DE PAYER

Przekład Karola Forda.

## Król Stanisław Leszczyński

### Powieść historyczna

22)

ROZDZIAŁ IX.

#### Historyczne miejsce w Wersalu.

W najodleglejszym zakątku Wersalu, niedaleko parku, znajdował się domek o zwykłym wyglądzie, którego żaluzje były wiecznie zasunięte. Nikt nie widział jeszcze nigdy jego właściciela, a jednak ktoś tam mieszkał. Wieczorami często światło sączyło się przez szpary żaluzji, a lekkie brząkanie na hartie zdawało się mówić, że w domu tym poświęcano się Euterpie.

W domku tym przebywała teraz Helena de Carbonnelles. Uprawiali ją do niego, bezpośrednio po zranieniu marki de Prémoré, zamaskowani napastnicy. Niezwykle plastyczne malowidła, zdobiące na każdym kroku jej „więzienie”, raziły zarówno jej dobry gust jak i wstyd dziewczycy. Był to najpewniej taki sobie „domek” jakiegoś możnego pana czy wielkiego finansisty, pragnącego ukryć w nim jakąś modną aktorkę, czy nimfę operową.

Helena była zbyt dumna, aby prosić swoich napastników o cokolwiek. Nie prosiła ich nawet o wyjaśnienie. Pozwoliła się zamknąć bez słowa, w zupełnym spokoju — przynajmniej pozornym...

Miała na swoje rozkazy czarnego służącego, który złożył jej czołobitność, oraz białą pokojową — niemowę, jak się Helenie zdawało — która wskazała swojej

pani pokój, urządzone jak na owe czasy z niesłychanym zbytkiem, bo z lazienką, wyłożoną różowym marmurem.

Szklany sufit przepuszczał światło dzienne w miły i delikatny sposób. Helena jednak pomyślała, że przy takim urządzeniu musi wyrzec się wszelkiej nadziei na porozumienie się z kimś z zewnątrz. Pokój, umeblowany cennymi meblami, zdobny w ornamenty z chińskiej laki, zawieszony wspaniałymi koronkami, muslinami hinduskimi i przesycony wschodnimi wonnościami, a bez okien, niemal przerażał Helenę.

Na stoliku przygotowany był lekki posiłek. Drob odpowiednio przyrządzony, karafka słodkiego wina hiszpańskiego, rozmaite owoce i... kwiaty, wszędzie kwiaty... Biedna dziewczyna zastanawiała się ciągle nad tem, w jakich to może znajdować się rękach? Doskonale pamiętała wypadki, jakie niedawno przeżyła. Węć najpierw wyjazd z oberży „Pod Wielkim Monarchą” o zmierzchu, potem ostrożna jazda ulicami Wersalu, kiedy to nie zamienili z sobą ani słowa... Wreszcie przyjazd przed Oranżerję. Jakże drżało jej serce w tej rozstrzygającej chwili!

Wtedy to pan de Prémoré wsunął w zamek klucz, wręczony mu na kilka godzin przedtem przez piękną Polkę. Pułkownik de Prémoré wszedł pierwszy, poczem dał znak Helenie, aby we-

szła, wreszcie zamykał pochód Antoni, który przekreślił klucz w zamku od wewnątrz, aby nikt za nimi nie mógł się dostać do Oranżerji. Jak się okazało, był to pomysł nieszczególny, gdyż wrogowie mieli nadzieję właśnie z głębi.

Nagle — Helena dotąd jeszcze nie umiała sobie wytłumaczyć, jak się to stało — zarzucono jej płachtę na głowę. Potknęła się o drzewko.

W tej samej chwili usłyszała szcęk broni i słowa wyrzeczone przez któregoś z napastników:

— Uważajcie, aby jej nie udusić!... Nie róbcie jej nic złego...

Prawdopodobnie Antoni pozbył się na chwilę wroga, bo poczuła, że chwycił ją na rękę i biegł do furki, tak nieopatrznie zamkniętej.

— Antoni, nie trzecz się o mnie... Ją uratuj! — usłyszała daleki i osłabiony głos pana de Prémoré.

Antoni dotarł wreszcie do furki. Zdołał nawet wsunąć klucz w zamek, ale nagle z jego ust wyrwał się okrzyk bólu, a Helenę porwał ktoś ponownie. Antoni dostał widocznie rękojęścią po głowie, bo zwał się z nóg.

— Tamten też ma dość — szepnął ktoś koło niej. — Uciekajmy teraz; z pewnością nie będą nas gonili!

W tej chwili uniósł ją ktoś z ziemi silnymi ramionami i poniosł daleko, mimo rozpaczliwej obrony.

Powiew świeżego powietrza dał jej poznać, że wynieśli ją z oranżerji. Po chwili wszyscy stanęli pod jakimś murem. Domyśliła się tego, ponieważ ktoś wniósł ją na drabinę, poczem inny mężczyzna, silniejszy od poprzedniego, wiał

ją z wielką łatwością w ramiona i zniósł z drugiej drabiny. Widocznie przedostawali się przez mur, otaczający park królewski.

Helena skorzystała zresztą z krótkiej chwili postoju, aby upuścić na ziemię chusteczkę, która mogłaby być cenną wskazówką, gdyby ktoś chciał udać się na poszukiwanie zaginionej dziewczyny.

Potem zdawało jej się, że nie przechodzili już przez żadną bramę, ani przez żadne drzwi... Prawdopodobnie wnieśli ją przez okno do tego więzienia, wyłączonego wprawdzie, ale wcale przez to nie mniej przykrego...

A Ludwik de Prémoré? Cóż mogli mu uczynić ci nędznicy? Wydawało jej się, że gdyby wiedziała napewno, że Ludwik żyje, nie traciłaby nadziei. Prémoré odnajdzie ją z pewnością i wyrwie z rąk wrogów! Antoni zresztą także — pomyślała po chwili, niezadowolona z siebie za swą niewdzięczność.

Panna de Carbonnelles zastanawiała się właśnie nad swoim losem, gdy Maur zapukał do drzwi. Z wielkim zdziwieniem dziewczyna spostrzegła, że już dniało...

Nie kładła się całą noc, ale odprężenie, jakie nastąpiło po tylu przejściach, sprawiło, że zdrzemnęła się w fotelu. Ocknęła się nagle, zerwała i podbiegła do drzwi. Czarny służba w dziwacznej gwarze objawił jej swoje zdumienie, iż znajduje ją już ubraną. Uśmiechnął się, odsłaniając dwa rzędy zębów nieskazitelnej bieli i postawił przed Heleną kryształową tacę, na której dymila czekolada w filiżance z saskiej porcelany.

(Dalszy ciąg nastąpi).





ś. p.

# Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pom. Urzędu Wojewódzkiego,  
Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”  
Członek wielu Towarzystw,

zmarł nagle w Krynicy, dnia 28-go maja 1935 r. przeżywszy lat 48, o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

**żona z dziećmi, matka, siostra, szwagier i rodzina.**

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w Toruniu, w sobotę dnia 1 czerwca, w kościele Najświętszej Marji Panny o godzinie 10-tej rano. Pogrzeb z kościoła tegoż dnia o godzinie 16-tej na cmentarz przy ulicy Wybickiego.

Toruń, w maju 1935 r.

4898

## Przed objazdem Pomorza, Wielkopolski i Śląska

### Otwarcie Pociągu-Wystawy wytwórczości polskiej

Dnia 29 bm. na dworcu Wileńskim w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie Pociągu - Wystawy, zorganizowanego przez Centralne Towarzystwo Popierania Wytwórczości Krajowej. W uroczystości tej wzięli udział pp. ministrowie Raychman, Butkiewicz, Poniatowski, wiceministrowie Doleżał i Chyliński, prezes B. G. K. Górecki oraz cały szereg wyższych urzędników i przedstawicieli świata gospodarczego.

Przed otwarciem zaproszeni goście zgromadzili się w hallu wyjściowym dworca, gdzie wstępne przemówienie wygłosił prezes Centralnego Towarzystwa Popierania Wytwórczości Krajowej b. min. Janta - Polczyński, który podkreślił, że otwarcie Pociągu - Wystawy odłożone zostało z powodu dni żałoby narodowej. Męskim pojęciem żałoby jest, aby spełniać wolę przekazaną nam w spuściźnie przez Wielkiego Zmarłego. Wolą tą była praca dla kraju, dlatego też przystępujemy — mówił prez. Janta - Polczyński — do otwarcia pierwszego Pociągu - Wystawy, który ma służyć do propagandy tych samych celów, jakim służy Centralne Towarzystwo Popierania Wytwórczości Krajowej. Zgromadzone eksponaty w pociągu mają wskazywać zwiedzającym, co kraj wytwarza, jakie towary krajowej wytwórczości można nabyć, a jakie towary pochodzenia zagranicznego dotychczas używaliśmy.

Następnie na zaproszenie prezesa Janty-Polczyńskiego, symboliczną wstęgę przeciął p. minister przemysłu i handlu Raychman, a ks. Czapczyk dokonał poświęcenia Pociągu - Wystawy.

Pociąg - Wystawa obejmuje 30 wagonów pod eksponaty, nadto wagon-kino, wagony sypialne dla personelu, wagon-restauracje, oraz wagon-elektrownię.

Wystawa obejmuje niemal wszystkie działy przemysłu polskiego, rolnictwo, walkę z przemysłem, oraz działalność najważniejszych przedsiębiorstw państwowych. W ten sposób pociąg - wystawa zapozna szerokie rzesze zwiedzających zarówno z całością kształtem produkcji krajowej, jak i z obrazem życia gospodarczego Polski. W tym celu — oprócz eksponatów poszczególnych działów wytwórczości — uwzględniono dydaktykę ogólnogospodarczą, zwłaszcza pod względem dydaktycznym zorganizowany został dział specjalny przez wystawienie odpowiednich eksponatów Centralnego Towarzystwa Popierania Wytwórczości Krajowej, oraz przez Muzeum Przemysłu i Techniki.

Wystawa dzieli się na trzy główne działy. Dział przemysłowy objął hutnictwo węglowe, hutnictwo żelazne i przemysł metalowy, przemysł rafineryjny, przemysł elektrotechn., radio, radjotechnikę i przemysł muzyczny, przemysł szklany, budowlany, chemiczny, włókienniczy i konfekcyjny, papierniczy i graficzny, skórzaný, spożywczy, oraz rybołówstwo morskie. — Dział rolniczy obejmuje nasiennictwo, lnianstwo, produk-

cję wełny krajowej, skór krajowych, nasiona oleiste, zielarstwo, jedwabnictwo, chłodnictwo, hodowlę zwierząt futerkowych i propagandę spożycia produktów mleczarskich. Dział ogólny wystawy zawiera propagandę oszczędności, zwalczanie przemytu, oraz stoiska i tablice ogólnodydaktyczne. Ogółem w wystawie bierze udział 132 instytucje i firmy, które wystawiły w wagonach własne stoiska.

Przed wyruszeniem w objazd po kraju pociąg stać będzie na dworcu Wileńskim w Warszawie przez kilka dni, a następnie wyruszy w pierwszą turę, obejmującą około 60 miejscowości w woj. poznańskim, pomorskim i na Górnym Śląsku. Jako nowoczesny środek realnej propagandy wytwórczości krajowej Pociąg - Wystawa powinien odegrać poważną rolę gospodarczo - społeczną.

W dniu 28 maja 1935 r. o godz. 0.30, zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec

ś. p.

## Władysław Kowalski

właściciel restauracji Dworca Morskiego w Gdyni, przeżywszy lat 54

O czym zawiadamiają w głębokim smutku pogrążeni

4909

żona i dzieci.

Pogrzeb odbędzie się dnia 31 maja br. o godz. 18-tej z kostnicy miejskiej.

Dnia 29 maja 1935 r. o godzinie 9.30 zmarł po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Sakramentami św.

ś. p.

## Józef Goga

Kapitan rezerwy W. P., Kawaler orderu „Virtuti Militari”, oficerskiego Krzyża „Polonia Restituta”, Krzyża Niepodległości i Krzyża Walecznych były długoletni prezes Pomorskiego Okręgu Powstańców i Wojaków

Eksportacja zwłok odbędzie się w sobotę dnia 1 czerwca o godz. 9-tej z kostnicy Szpitala Miejskiego do kościoła farnego Sw. Mikołaja, skąd po nabożeństwie żałobnym pogrzeb na cmentarz parafjalny.

4900

W ciężkim smutku i żalu

żona i rodzina.

Grudziądz - Toruń, w maju 1935.

## Dwie ofiary morza w Gdyni

Samobójstwo dziewczyny z powodu nieszczęśliwej miłości i nieszczęśliwy wypadek mechanika

Wczoraj rano fale morskie wyrzuciły pod Gdynią zwłoki jakiejś młodej kobiety. Zawiadomiona o tem policja wszczęła niezwłocznie dochodzenia, które w krótkim czasie pozwoliły ustalić, że denatką jest 20-letnia Hana Sochaczewska z Aleksandrowa Kujawskiego.

Z pozostawionego przez nią listu wynika, że specjalnie przyjechała ona do

Gdyni, aby popełnić tu samobójstwo przez utopienie się w morzu z powodu zawiedzionej miłości.

W tym samym dniu wylowiono w porcie zwłoki 49-letniego mechanika Maksymiljana Piotrowskiego, który wchodząc na barcę, stracił równowagę i spadł z pomostu do morza. Zwłoki Piotrowskiego odstawiono do kostnicy.

U ludzi, cierpiących na żołądek, kiłszki i złą przemianę materji, stosowanie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa pobudza prawidłowość funkcji narządów trawienia i kieruje odżywcze dla organizmu soki do krwioobiegu.

## Z całego kraju

ŚMIERĆ POD ZWAŁAMI WĘGLA.

Ze Śląska Opolskiego donoszą: na kopalni „Szczęście Ludwika” oberwały się zwały węgla, które zasypały dwóch górników Malorona i Barona. Obaj ponieśli śmierć na miejscu.

Dziś rano na jednym z filarów kopalni Silesia masy kamienia oderwane ze stropu przyniotły dozorcę kopalnianego 38-letniego Antoniego Koskę. Nieszczęśliwy górnik poniósł śmierć na miejscu.

Na kopalni Wawel w Rudzie, nastąpiło na pokładzie „Pochhammer” zawalenie się chodnika na długości około 150 m., wskutek czego zasypanych zostało 4-ch górników. Natychmiast wszczęta akcja ratunkowa, prowadzona jest przez specjalne kolumny ratownicze zmieniające się co godzinę. Dotychczas nie zdołano natrafić jednak na ślady zasypanych.

BURZE I ULEWY W WOJ. ŁÓDZKIM.

Potoki przerwały tor Skarżysko-Koluski.

W nocy na środę przeszła nad Skarżyskiem i okolicą nowa gwałtowna burza, połączona z niezwykłą ulewą, która spowodowała b. znaczne szkody.

Tor kolejowy na trasie Skarżysko - Koluski został w kilku miejscach przerwany przez potoki, spływające ze wzgórz Ubyszowskiego i Pogorzelskiego. Największe przerwy zostały poczynione na odcinku Skarżysko - Sołtyków. Również przerwane zostały połączenia telefoniczne. Szosa konecka w wielu miejscach w okolicy Gilowa i Górek została rozerwana. Drużyny robotnicze pod kierownictwem inżynierów pracują dniem i nocą, aby usunąć przerwy w komunikacji. Rzeka Kamienna w pobliżu Skarżyska wylała do szerokości 300 m. Wiadukt koło fabryki „Kamienna” został w kilku miejscach uszkodzony. Woda zalała przybrzeżne łąki i sąsiednie ogrody.

WYROK NA SPRAWCÓW KATASTROFY KRZESZOWIECKIEJ.

Dwie osoby skazane za nieumyślne spowodowanie katastrofy.

W środę ogłoszono w krakowskim Sądzie Okręgowym wyrok w procesie przeciw czterem kolejarzom oskarżonym o spowodowanie katastrofy kolejowej w dniu 2. 10. 1934 r. pod Krzeszowicami, w której utraciło życie 11 osób, zaś kilkanaście odniosło ciężkie rany. Trybunał skazał za nieumyślne spowodowanie katastrofy i nieumyślne pozbawienie życia 11 osób — blokowego 46-letniego Antoniego Drabika — na 1 rok i 6 mies. więzienia, z zawieszeniem na 3 lata, urzędnika ruchu, 40-letniego Gabriela Niccia na 1 rok — z zawieszeniem na dwa lata, nadto zaliczono skazanym arest śledczy. Nastawiacz kolejowy Bartłomiej Ziembicki oraz konduktor Antoni Kaczmarek zostali uniewinnieni.

## Jeszcze jeden „milioner”

Przed kilku dniami podaliśmy fotografie osób, które posiadały ćwiartki słynnego już dziś numeru 87.111, będącego zdobywcą głównej wygranej miliona złotych w 32-iej Loterii Państwowej.

Dziś mamy możność przedstawić trzeciego członka szczęśliwego grona posiadaczy tego numeru.



Jest nim p. Franciszek Streng, nauczyciel w miasteczku Żuprany. Mało kto dotąd słyszał o tej malowniczej zresztą miejscowości. Leży ona w powiecie oszmiańskim, województwa wileńskiego i tam właśnie wśród półtora tysiąca mieszkańców los wybrał pana Strenga i grono jego znajomych i przyznał im okrągłą sumę 200.000 zł. Wybraniec fortuny podjął już pieniądze i umieścił je w Banku Gospodarstwa Krajowego. Co z nimi zrobi, jeszcze nie wie: musi się naradzić z przyjaciółmi, bo — jak mówi Mickiewicz — „Nie masz teraz prawdziwej przyjaźni na świecie. Ostatni znam jej przykład w oszmiańskim powiecie”.

P. Streng i jego przyjaciele zaopatryli się już w losy do I-iej klasy 33-iej loterii i dalej grają razem. Może znów przypadnie im jaka wygrana, a może właśnie oni będą wybrańcami dodatkowego, bezpłatnego ciągnięcia tej loterii w grudniu, t. zw. gwiazdkowego.







Dnia 28 maja br., zmarł nagle w Krynicy

ś. p.

# Inż. STANISŁAW CELICHOWSKI

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“

Od powstania Polski śp. Zmarły był gorliwym orędownikiem Rzemiosła Pomorskiego i jako przedstawiciel Min. Przemysłu i Handlu w Izbie Rzemieślniczej życzliwym jego doradcą, to też pamięć o Jego dla rzemiosła zasługach nigdy nie zgaśnie.

**IZBA RZEMIESLNICZA W GRUDZIĄDZU**
Prezes  
Piotr JakubowskiDyrektor  
Biszoff

4899



Dnia 28 maja br., zasnął w Bogu

ś. p.

## Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“

były Zarządca Przymusowy Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Poznaniu przy Elekrowni, Gazowni i Tramwajach w Toruniu

Na stanowisku tem śp. Zmarły oddał nieocenione zasługi Zakładom tutejszym, a swoim kryształowym charakterem zaskarbił sobie wdzięczność wszystkich pracowników.

Cześć Jego pamięci!

Zarząd Miejski w Toruniu  
Elekrownia — Gazownia — Tramwaje

4918

Msza żałobna odbędzie się dnia 1. 6. 35 r., w kościele N. Marji Panny o godz. 10-tej, pogrzeb tegoż dnia o godz. 14-tej z kościoła N. Marji Panny.



Dnia 28 maja 1935 r., zmarł w Krynicy

ś. p.

## Inżynier Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego, Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego

Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“, Prezes Koła admin. ogólnej Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza“ w Toruniu

W Zmarłym tracimy światłego i gorliwego przewodnika oraz zasłużonego działacza naszej organizacji.

Cześć Jego pamięci!

Kolo administracji ogólnej  
Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza“

Toruń, w maju 1935 r.

4903



Dnia 28 maja rb., zmarł nagle w Krynicy

ś. p.

# Inż. STANISŁAW CELICHOWSKI

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego,

Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“

Zmarły zaletami serca i charakteru zaskarbił sobie wśród nas głęboki szacunek.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

Urzednicy  
Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu

4904



Pamięci

## ś. p. Inż. STANISŁAWA CELICHOWSKIEGO

Naczelnika Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego

Kawalera Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“

— wielkiego przyjaciela kupiectwa pomorskiego i niestrudzonego działacza na niwie odbudowy handlu narodowego —

składa CZESCI

ZWIĄZEK TOWARZYSTW KUPIECKICH NA POMORZU

Grudziądz, w maju 1935 r.

4902



Dnia 29 maja 1935 r., rozstał się z tym światem po długiej i ciężkiej chorobie

ś. p.

## Józef Goga

kapitan rezerwy W. P., Kawaler orderu „Virtuti Militari“, oficerskiego Krzyża „Polonia Restituta“, Krzyża Niepodległości i Krzyża Walecznych.

W drogim Zmarłym straciłem najbliższego współpracownika i doradcę a przedsiębiorstwo moje długoletniego, szczerze oddanego kierownika, którego szlachetny charakter i przywiązanie do firmy zachowam na zawsze we wdzięcznej pamięci.

4901

Alojzy Ruchniewicz.

Grudziądz, w maju 1935 r.



ś. p.

## Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim

Przewodniczący Koła resortowego administracji ogólnej Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza“ w Toruniu

zmarł w Krynicy dnia 28 maja 1935 r.

o czym zawiadamia

Zarząd Ziemi Pomorskiej  
Stow. „Rodzina Urzędnicza“

4906

### Programy radiowe

Sobota, 1 czerwca

ROZGŁOSNIA TORUŃSKA

6.30 Tr. z Warszawy. 7.45 Program na dz. bież. 7.50 Wskazówki praktyczne. 8.00—8.20 Tr. z Warszawy. 11.57—14.00 Tr. z Warszawy, Krakowa i Lwowa. 14.35 Przegląd giełdowy. 14.45—17.50 Tr. z Warszawy i Wilna. 17.50 „Dawna stolica biskupstwa chełmińskiego — Chełmża“. Odczyt z cyklu „Miasta i miasteczka polskie“ wygl. H. Gasiorowski. 18.00 Tr. z Warszawy. 18.30 Płyty. 18.40 Życie kultur, artystyczne i nauk. na Pomorzu. 18.45 Płyty. 19.07 Zapowiedź programu na dzień nast. 19.15 Płyty. 19.25 Wiadom. sportowe z Pomorza. 19.29—22.00 Tr. z Warszawy. 22.00 Koncert reklamowy. 22.15—24.00 Tr. z Warszawy i Wilna. — Zakończenie programu.

ZAGRANICA

17.30 Wiedeń. Sonata c-dur Springera. 17.45 Brno. Pieśń Schuberta i Mahlera. 18.00 Leningrad. „De-

mon“ — opera Rubinsteina. 18.05 Koszyce. Muzyka cygańska. 18.10 Praga. Koncert z cyklu: 300 lat muzyki fortep. 18.15 Bukareszt. Marsze i walce. 18.20 Koelnigswusterhausen. Pieśni węgierskie. 18.30 Monachjum. Pieśni Thuilliego. 18.45 Strasburg. Uroczystości z ok. rocznicy zwycięstwa pod Verdun. 19.00 Hamburg. Międzynar. święto muzyki. W progr. „Divina Commedia“ — Fr. Liszta. 19.10 Królewiec. Muzyka dęta. 19.15 Wrocław. Pieśni niemieckie. 19.30 Monachjum. Muzyka dwufort. 20.00 Bruksela franc. Koncert ork. symf. 20.00 Radio Paris. „Ryszard Lwie Serce“ — opera kom. Gretrygo. 20.05 Bukareszt. Wiecz. muzyczny. 20.10 Monachjum. „Brigitte“ — operetka Messagera. 20.30 Stockholm. Kabaret. 20.30 Kopenhaga. Melodie filmowe i operetkowe. 20.55 Rzym „Purytanie“ — opera Belliniego. 21.00 Luksemburg. Koncert galowy z udz. L. Delporte (fort.). 21.30 Mediolan. Pieśni rosyjskie i ukraińskie. 21.30 Budapeszt. Koncert wiecz. 21.35 Kopenhaga. Lekkie melodie duńskie. 22.05 Bukareszt. Muzyka lekka. 22.10 Wiedeń. Koncert muzyki austriackiej pod dyr. Konratha. 22.30 Berlin. Wesoła audycja muz. 24.00 Sztuttgart. Koncert radjork. 1.00 Sztuttgart. Muzyka kameralna w wyk. kwartetu Wendlinga.

